

творитель, обаче кога давашъ милости-
ни, внимавай добро кому давашъ, сиръчъ,
гледай да не е піянецъ, ленивъ или дру-
гій кжкжвъ леснохранецъ, който бы мо-
жалъ и другого да нахрани, а не самъ-
себе-си, а наипаче чини добро дето да има
обществото полза, и не изискувай за сто-
рините си добрины да ти ся кланятъ,
защото това ище е противу Богу.
Не ся хвали никому, за стореното си до-
бро, но некж ти бжде самъ Бомъ сведокъ
на тая красна добродѣтель, защо ако ся
похвалишъ, ще увредишъ оногова, кому-
то си сторилъ доброто, па и самаго Бо-
га, отъ когато си получилъ сичко щото
имашъ. Намъ е само оня часъ найдобаръ,
въ когото ся старамы да умалимъ
скорбыте на сиромасыте. „Другъ дру-
га тяготы носите, и тако исполните
законъ Христовъ.“ затова откривай bla-
годѣтелно сжрдце кжмто сиромасыте, ко-
ито воздышашъ, и не давай нито една
сжлза да падне изъ очите имъ, но изсу-
шавай ги съ сладките си думы и съ до-
броподатливжъ си ржкж. Благодѣяніето е
сѣмя, което рожда радость и задоволство
въ будущіатъ животъ, споретъ онова сло-